

HOOFDSTUK 7

Inleiding

* Hoofdstuk 7 richt onze blik op een onfeilbare toekomst voorspelling, het heeft ons inzicht in het verloop van de geschiedenis, en wil ons mijlpalen leren herkennen waardoor wij kunnen ontdekken hoever wij gevorderd zijn in de loop van de geschiedenis.

> Het bestuderen van het profetische gedeelte zal ons systematisch overtuigen van de juistheid en waarheidsgetrouwheid van de bijbelse profetieën. God wil ons erdoor inzicht geven in wat Hij met ons gelovigen en met niet gelovigen voor heeft.

> Wanneer de aandacht van de mensen bepaald wordt bij het wereldgebeuren, stellen velen zich de vraag: “waar gaat dat allemaal eindigen?” Hoewel er nog veel aangename en blijde momenten zijn in het leven, worden die niet zelden verduisterd door plotse en onverwachte nare gebeurtenissen, die zich voordoen zowel op individueel als op wereldvlak.

In Daniël 2 kregen wij al een sterk logisch bewijs, niet alleen van het feit dat God bestaat, maar ook van het feit, dat Hij de toekomst beheerst. In Daniël 7 wordt dat nog meer benadrukt. Hoofdstuk 7 belicht dezelfde periode als hoofdstuk 2 maar er worden nieuwe elementen aan toegevoegd.

1. De droom van Daniël. Dan 7: 1- 3

* De visioenen die hier beschreven worden, zijn geen vervolg op de historische gebeurtenissen van de eerste zes hoofdstukken. Daniël vertelt nu de belevenissen die hij meemaakte tijdens het eerste jaar van Belsassar, de koning van Babel, hij beschrijft in hoofdstuk 7 het visioen die hij toen ontving. In de loop der jaren zal Daniël vaak hebben nagedacht over de droom van Nebukadnezar “het metalen beeld met de voeten van ijzer en leem” van vele jaren terug. Toen was hij nog jong, nu moet hij reeds ver in de zeventig geweest zijn, de val van Babylon en de veroordeling tot de leeuwenkuil lagen nog in de toekomst. Toch herinnerde hij zich nog duidelijk de **vier grote wereldrijken** die elkaar zouden opvolgen.

- Het eerste was het gouden hoofd...**Babel** hij had de beginfase en het einde ervan meegemaakt, toen Babel plaats moest maken voor het tweede rijk.
- De zilveren borst en armen: **Medo - Perzië**
- Zijn buik en lenden van koper: **Griekenland**
- Zijn benen van ijzer: **Rome**. Dit wordt opgevolgd door een verdeeld koninkrijk, ijzer gemengd met leem.
- Ten slotte Gods Koninkrijk. **Dan. 2: 44**

* Het nachtgezicht dat Daniël toen ontving, was geheel anders dan de droom van Nebukadnezar, hoewel het ging over hetzelfde wereldgebeuren.

> Daniël zag hoe vanuit een stormachtige woelige zee vier merkwaardige dieren opkwamen, totaal verschillend van elkaar.

> Het gaat hier duidelijk om symbolische taal. Het is dus nodig dat wij de sleutel vinden om die beeldspraak of code te kunnen ontcijferen. De Bijbel zelf geeft ons die, om die reden, zegt Petrus in **2Petr. 1: 20** dat de profetie geen eigenmachtige uitlegging toelaat. Voor de uitleg van zulke Bijbelse symbolen moeten wij de verklaring zoeken in de Bijbel zelf. Alle profeten gebruiken dezelfde symbolen en beelden. Wat wij bij de ene niet begrijpen, wordt verklaard door de andere.

* **Dan. 7: 2** Wat wordt bedoeld met “*de winden die de grote zee*” in beroering bracht? Een aandachtig lezen van de woorden van **Jer. 49: 35- 37** maakt ons de betekenis duidelijk. “Elam” was een deel van Babylon. God, zei: “Ik zal u verstrooien, rampspoed over u brengen, het zwaard, zal over u komen” dat is dan ook de Bijbelse symbolische betekenis van winden. (strijd, rampspoed, oorlog)

> In **vers 2** lezen wij ook dat de winden “*de grote zee*” in beroering brachten. De symbolische betekenis van “zee” wordt eveneens in de Bijbel zelf gegeven. **Opb. 17: 15; Jes. 17: 12; Jer. 46: 8**

> De wateren of de zeeën zijn dus volkeren, natiën, talen. Op zichzelf, geen vreemd taal gebruik, want wanneer wij een massa mensen zien, zeggen wij ook: een zee van mensen. Zo begint het visioen van Daniël voor ons begrijpelijk te worden.

> Daniël ziet dat: “*de winden de grote zee in beroering brachten,*” met andere woorden Daniël ziet, dat er rampspoed, en vernieling komt, dat de volkeren in oorlog zijn, en dat er wordt gestreden.

* In **vers 3** lezen wij dat er vier grote dieren opstegen uit de zee. Wat betekenen die dieren? Wij vinden de verklaring in **Dan 7: 17**. Het zijn vier opkomende rijken. Op aarde voeren de volkeren een onderlinge strijd om de overheersing. In de loop van de geschiedenis zijn er machten, op een krachtige manier aan het werk om de opperheerschappij over de wereld te verkrijgen.

2. Wie of wat zijn die vier dieren? Dan. 7: 4- 7

* Daniël zag achteréén volgens vier dieren uit de zee opstijgen, een leeuw, een beer, een panter en een vreselijk dier, hij begreep heel goed dat die vier dieren dezelfde vier wereldrijken voorstelden als in de droom van Nebukadnezar, maar hij zag ze in een andere gedaante. Nebukadnezar zag ze als wereldse vorst, in hun indrukwekkende grootheid. Daniël zag ze als profeet in hun roofdieren gestalte, met hun vijandig karakter tegenover God.

***Vers 4** “*Het eerste leek op een leeuw en het had arendsvleugels*”

> Wat goud onder de metalen is, wat het hoofd voor het lichaam is, dat is de leeuw en de arend onder de dieren. Het gouden Babel kon niet beter worden voorgesteld dan door een koninklijke leeuw met vleugels van een arend. De archeologische vondsten van Babel tonen duidelijk dat de gevleugelde leeuw een populair figuur was, op de muren en poorten kwam het als versiering veelvuldig voor, men vond er ook de griffioen. (half leeuw half adelaar)

> De tekst zegt verder dat de vleugels uitgerukt werden, vleugels hebben te maken met snelheid. Babylon was een rijk dat zich snel en krachtig ontplooid had. Maar er kwam een einde aan de uitbreidingsdrang van dat rijk. “*Er wordt hem een mensen hart gegeven*” In hoofdstuk vier zagen wij dat Nebukadnezar ernstig ziek werd, gedurende dit proces komt hij tot andere inzichten, hij erkent de God des hemels en stopt zijn verdere veroveringsdrang.

* **Vers 5** “*Het tweede, dier leek op een beer: het richtte zich op de ene zijde op, en drie ribben waren in zijn muil tussen zijn tanden; en men sprak tegen hem aldus: sta op en eet veel vlees.*”

> De borst en de armen van zilver, stemmen overeen met de beer, die zich opricht langs één zijde, de Meden en de Perzen waren twee volkeren die een coalitie vormden, maar waarvan de Perzen overheersten.

> De beer is bekend om zijn list en vraatzucht, hij is logger en lomper dan de leeuw, maar zeer sterk in zijn (niets sparende) kracht. Deze kenmerken beelden op treffende wijze de geweldige maar ongetrainde horden af van de Meden en de Perzen. Ook had de beer drie

ribben tussen zijn tanden. Wie de geschiedenis van Medo - Perzië bestudeert zal ontdekken dat het in feite gebouwd is op drie bijzondere overwinningen, tegen Babylon, Egypte en Lydië.
> Uit de uitspraken van staatslieden zou men denken dat zij niets anders wilden dan welstand en vrede, maar die paar woorden: “*sta op, eet veel vlees*” wijzen erop dat niet tegenstaande de goede wil van velen, ook van Cyrus en Darius de politiek van uitbreiding van grondgebied, altijd uitliep op massamoord. Zo hield dat tweede rijk een paar honderd jaar stand. Van 539 tot 331 v. Christus

* **Vers 6** Een derde dier: “*het leek op een panter, maar het had op zijn rug vier vleugels en het had vier koppen*”

> Wij zagen dat de vleugels op de leeuw het zinnebeeld waren van de snelheid om zijn vijand te overvallen. De panter gaat de leeuw verre te boven in snelheid, daarbij wordt hij afgebeeld, niet met twee maar met vier vleugels.

> De overwinningen van Griekenland onder leiding van Alexander de Grote vinden hun weerga niet, wat snelheid betreft. Er werd van hem gezegd: hij is als een panter. De snelheid van zijn veroveringen is legendarisch, wetende dat hij niet beschikte over de moderne wapens en mogelijkheden van nu; het ging te voet, te paard, maar toch bijzonder snel.

> Hij was de zoon van een generaal uit Macedonië, en werd één van de grootste wereldleiders uit de geschiedenis. Overal ter wereld zelf tot op vandaag vindt men standbeelden van hem. Napoleon heeft zich aan hem gespiegeld. Zijn veldtochten gingen tot in India. In zijn éénendertigste levensjaar vestigde hij zich in Babel; de toen bekende wereld lag aan zijn voeten. Hij wou Babel omvormen tot zijn residentie stad. Twee jaar later, stierf hij een plotselinge dood.

> Dertien generaals streden om dat grote rijk naar zich toe te halen. Sommige sneuvelden in een veldslag anderen moorden elkaar uit. Uiteindelijk bleven er vier generaals over, zij verdeelden zijn rijk in vier stukken:

- Cassander >> Macedonië en Griekenland
- Lysimachus >> Thracië en het overgrote deel van Azië
- Seleucus >> Syrië en de Mesopotamische gebieden
- Ptolemeus >> Egypte, Palistina, en Cyrenaica,

Behalve op politiek gebied bleef het verdeelde Griekse rijk nog steeds een eenheid wat betreft taal, gedachtegang en cultuur, het bleef de Hellenistische wereld, één dier, maar met meerdere koppen. De twee laatste: Syrië en Egypte namen later de twee vorige in beslag.

Het Griekse rijk begon in 331 voor Chr. en eindigde in 168 v. Chr.

* **Vers 7** “*Het vierde dier dat ik in het nachtelijke visioen zag, was een huivering wekkend en angstaanjagend dier...*”

> Deze wereldmacht is zo gruwelijk dat geen dier in de natuur gevonden wordt om het af te beelden. Deze macht is verschillend met alle andere machten die haar vooraf gingen. Het is dezelfde macht die voorgesteld werd door de benen van ijzer in het beeld van Daniël 2. Het Romeinse rijk beantwoordt nauwkeurig aan dit symbool, met zijn ijzeren tanden, dat alles at en vermaalde en vertrapte. Er heerste een ijzeren wet, tucht en discipline, met gebruik van ijzeren wapens. Geschiedkundigen zeggen wel eens; bij de Romeinen was alles van ijzer. Het was een onderdrukkende macht die alles aan zich onderwierp, het begon in 168 voor Chr. tot 474 na Chr.

* Na zijn regeerperiode zouden uit hem tien horens of koninkrijken ontstaan. Ook dat is gebeurd. Tussen de vijfde en de zesde eeuw hadden de Germaanse stammen zich gelegd rondom Rome. De Romeinen geloofden vast in de onvergankelijkheid van hun rijk, de

volkeren rondom hen leverden geen gevaar op. Rome waande zich ijzersterk en onoverwinnelijk. Zij hadden geen idee dat de Barbaren hen eens zouden overrompelen.

3. Het profetische woord voorspelde: “Tien horens en een kleine horen ” Dan. 7: 7, 8

* Het is één van de meest betekenisvolle gebeurtenissen uit de geschiedenis, dat tien stammen het Romeinse Imperium deden ineensstorten. Dit waren: de lombarden, de Franken, de Bourgondiërs, de Oostgoten, de Westgoten, de Vandalen, de Herulen, de Sueven, de Hunnen, en de Saksen. Atilla met zijn Hunnen, brandde alles plat en vernielde alles op zijn weg. De Hunnen vertrokken al spoedig naar het Oosten en de Allemannen kwamen in hun plaats.

> Deze stammen veroorzaakten uiteindelijk de verbrokkeling en de ondergang van het Romeinse rijk. Zij liggen aan de basis van nieuwe koninkrijken. De zonen en de dochters van deze koningshuizen huwden met elkaar. Vaak ook voerden zij oorlog om hun gebied te verdedigen of uit te breiden.

> Gedurende de middeleeuwen heersten zij over Europa, en ook vandaag zijn ze nog aanwezig, spijs een verenigd Europa, dat als doel heeft één groot Europees rijk te vormen.

*Tot hiertoe konden wij een sterk parallellisme vaststellen tussen hoofdstuk 2 en hoofdstuk 7.

Bij het lezen van **Dan 7: 8** bemerken wij, dat er een nieuw element blijkt.

De vragen die Daniël bezig hield waren: Wanneer zal het koningschap van Israël worden hersteld?(want zij waren nog altijd in ballingschap) En wanneer zal Gods koninkrijk komen op deze aarde?

> Eenvoudig uitgedrukt zegt God in vers 8: vooraleer Mijn Koningschap kan komen, moet ook nog eerst de kleine horen regeren.

* **Dan. 7: 8**, “*Terwijl Daniël op die horens lette*”, werd zijn aandacht getrokken op een kleine horen die tenslotte de andere ging overheersen. De profetie geeft er ons heel wat details over:

> Hij zou opkomen tussen de koninkrijken van het verdeelde Romeinse rijk.

> Hij zou zich verheffen

> Drie van de tien zouden door hem uitgeschakeld worden.

> Hij heeft ogen.

> Hij heeft een mond vol grootspraak.

> Hij voert strijd tegen de heiligen en hij verdrukt hen tot de oude van dagen komt. Dan. 7: 21

> Deze macht zou buitengewoon lang heersen. Dan. 7: 25

4. De aandacht van Daniël wordt bepaald bij een hemels troongezicht. Dan 7: 9, 10

* Terwijl Daniël nog diep verwonderd was over de actie van de kleine horen, zijn grootspraak, en zijn verdrukking van Gods volk, werd zijn aandacht plots getrokken door iets wat zich afspeelde in de hemel. Stralende tronen werden opgezet, als voorbereiding op een goddelijke rechtszaak. God zelf (de eeuwige) nam plaats op een bliksemende troon. Miljoenen lichtwezens omgeven Hem en een stroom van vuur ging voor Hem uit. Toen begon de rechtbank zijn zitting, de boeken werden geopend.

* Dit oordeelstafereel is nog niet de afsluiting van de wereld geschiedenis. Deze zitting vindt plaats en er werd onderzoek gedaan naar de ware aard van de kleine horen. Terwijl in de

hemel de boeken geopend werden, gaat de kleine horen hier op aarde nog voort met zijn grote woorden te spreken.

* **Dan. 7: 11, 12** Daniël zag hoe alles zich snel opvolgde, het vonnis werd geveld over het vierde dier, hij bleef toekijken totdat het dier gedood werd, ja tot zijn totale vernietiging, in het vuur. Ook over de andere dieren werd een oordeel geveld, zij hadden geen recht op heerschappij, ook zij hadden gefaald, hun levensduur was vastgesteld (*tot tijd en wijle*) voor een bepaalde tijdsperiode, waarna zij elk op hun beurt van de aardbodem zouden verdwijnen. Zij leefden voort in de rijken die op hen volgden, zoals wij zien in **Opb. 13:1-2**. De kenmerken van de leeuw, de beer, de panter zijn nog aanwezig in het laatste beest. Met de wederkomst van Christus wordt een einde gemaakt aan alle aardse heerschappij

5. Het koningschap van de aarde wordt geven aan de Zoon des mensen.

* **Dan. 7: 13, 14** Wie komt hier op een wolk tot de Vader? Het is duidelijk dat om Jezus gaat, want de titel: “Zoon des mensen” werd door Jezus zelf meermaals gebruikt toen hij hier op aarde was. Als Zoon des mensen komt Hij tot de Almachtige om het Koninkrijk te ontvangen. Het is een plechtige erkenning van Jezus, als eeuwige Koning van de nieuwe mensheid. Alle aardse koninkrijken kregen de gelegenheid hun principes te ontplooiën. In het hemelse gerecht blijkt dat allen hebben gefaald en bewezen niet in staat te zijn om de mensheid te regeren. Christus is de enige die waardig is om de heerschappij en de eer en koninklijke macht te ontvangen. **Ezech. 21: 27- Opb. 11: 15- Opb. 19:16**

* **Dan. 7: 15- 18** Daniël was ontroerd en ontsteld door wat hij te zien kreeg, en hij vroeg aan een engel om uitleg. Deze geeft hem de betekenis van de vier grote dieren uit het droomgezicht. Heel bondig, deelde hij hem mede dat het vierkoninkrijken waren en dat daarna Gods koninkrijk zou komen, dat was voor Daniël al duidelijk door de droom van Nebukadnezar, en het werd nog eens bevestigd. Maar Daniël wilde vooral meer bijzonderheden aangaande dat gruwelijke vierde dier en die horens. **Verzen 19-22** Hij wilde er meer bijzonderheden van kennen, “*de ware zin*” van het laatste gedeelte van het visioen.

6. Daniël kreeg meer uitlegde over de kleine horen.

* Via zijn engel geeft God hem de uitleg. **Dan. 7: 23- 27**

- Het vierde dier is het vierde koninkrijk.
- De tien horens: uit dat vierde koninkrijk (uit Romeins rijk) zullen tien rijken opstaan.
- Na hen zal een ander koninkrijk opstaan, het zal van de vorige verschillen.
- En drie koningen ten val brengen.
- Hij, (die macht) zal woorden spreken tegen de Allerhoogste.
- Hij zal de heiligen der Allerhoogste te gronde richten.
- Hij zal tijden en wet veranderen.
- En zij zullen in zijn macht gegeven worden, voor een tijd, tijden, en een halve tijd.
- Dan zal de vierschaar zich nederzetten. (het oordeel zal plaats vinden.)
- Men zal hem de heerschappij ontnemen.
- Men zal hem verdelgen en vernietigen.

- Het koningschap, de macht en de grootheid van alle koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste.
- Zijn, (Gods koningschap) is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen.

* Het is wonderlijk hoe God aan Daniël, en allen die na hem zouden komen, (ook wij) een blik gunt in de geschiedenis, vanaf de tijd van Daniël tot aan de uiteindelijke wederkomst van Jezus Christus.

De profetie getuigt van uiterst nauwkeurige precisie. Wie twijfelt, gaat gewoon eens bij de plaatselijke bibliotheek langs, neem een encyclopedie, en u zult merken dat meer dan 2500 jaar geschiedenis zijn verlopen zoals voorspeld werd.

7. Ook wij zijn benieuwd naar de identiteit van de kleine horen.

* De Bijbel zelf maakt de identificatie mogelijk.

In de loop van de geschiedenis vinden wij slechts één macht die aan deze gegevens beantwoordt: de geestelijke - politieke organisatie die haar zetel heeft geplaatst op het grondgebied van het Romeinse Imperium.

> Meer dan 700 jaar geleden op het concilie van Regensburg, wees Eberhard, aartsbisschop van Salzburg bij Wenen (1241) het historische pausdom aan, als de kleine horen, die oprees tussen de tien horens en voor wie er drie moesten plaats maken. Hij gebruikte als argumenten de profetie van **Daniël 7 en 2 Thess. 2** - The Prophetic Faith of our Fathers, I, pp 797-798.

> Deze zienswijze werd ook die van Wyclif in Engeland in de 14de eeuw, en van veel andere hervormers. Nadien werd zij aangenomen door honderden bijbeluitleggers zowel in Noord-Amerika als in Europa. Luther had begrepen dat de kleine horen geen persoon voorstelde, maar wel een machtssysteem.

* De kleine horen komt op tussen de tien horens (koninkrijken van Europa)vroeger gebied van het Romeinse rijk. De geschiedschrijver Machiavelli geeft zonder één enkele verwijzing naar de profetie, volgende lijst van de naties die het gebied van het West - Romeinse Rijk, ten tijde van Keizer Romulus Augustus (476 n. Chr.) hadden bezet: De Lombarden, de Franken, de Bourgondiërs, de Oostgoten, de Westgoten, de Vandalen, de Herulen, de Sueven, de Hunnen, en de Saksen.

*Hij komt op nadat de tien koninkrijken al gevestigd waren, vers 24 en neemt de plaats in van drie van de tien koninkrijken Verzen 8, 20, 24 Dit wordt tot drie maal toe herhaald. De geschiedenis getuigt dat drie van de oorspronkelijke Germaanse stammen werden vernietigd: de Herulen in 493, de Vandalen in 534 en de Oostgoten in 538. Het waren Ariaanse stammen die niet alleen weigerden het gezag van de pauselijke macht te erkennen, maar die zelf naar die geestelijke oppermacht streefden. Zij waren een grote hindernis voor het pausdom op weg naar de volle overheersing.

Wij hebben hier met een bijzonder jammerlijke gebeurtenis te maken; het christendom was zijn gevaarlijkste weg ingeslagen met de meest vérstrekkende gevolgen tot het eind der tijden.

* Hij is totaal verschillend van de andere tien. Dan 7: 24

Het was zowel een religieuze als een politieke macht terwijl de voorgaande machten enkel politiek waren. De eerste Romeinse bisschop die rechtsbevoegdheid opeiste over de ganse christelijke wereld, was Innocentius I, hij stierf in 417. Jaren later in 496 toen Clovis, koning der Franken zich bekeerde, kreeg de bisschop van Rome er een machtige bondgenoot bij.

Meer dan 12 eeuwen zou Frankrijk een krachtig instrument blijven om de pauselijke belangen te behartigen.

> In het decreet van keizer Justianus, uitgevaardigd in 533 werd de bisschop van Rome erkend als hoofd van alle kerken. Maar pas in **538** werd de laatste van de drie stammen, die de bisschop van Rome tegenstonden, verslagen. Vanaf dat ogenblik zou het keizerlijke decreet in werking treden en begon de ware heerschappij van de kleine horen, waarbij de wereldlijke en de geestelijke macht zich verenigden. En hij de opperheerschappij had over de volkeren van Europa.

* Hij zal “groter zijn dan de andere”. Dan. 7: 20

In Rome groeide de macht van de paus meer en meer naast en onder de macht van de keizer. Het pausdom begon inderdaad klein maar in korte tijd groeide het uit tot een wereldmacht. Veel mensen werden gedwongen haar geloof te aanvaarden, zoniet volgde vaak de doodstraf. (Brandstapels, ketters) De paus werd inderdaad de opperheer van Europa, keizers en koningen ontvingen van hem hun kronen en werden gedwongen om zijn beslissingen te aanvaarden. Door zijn banvloeken sidderde gans Europa.

> In de loop der eeuwen nam de pauselijke macht, op politiek en godsdienstig vlak gestaag toe.

> Een voorbeeld: In 1076 ontsloeg Gregorius VII de Duitse burgers van hun eed van trouw aan hun keizer Hendrik IV, omdat deze monarch weigerde zich publiekelijk te “bekeren”. Hendrik IV was de machtigste man van het toenmalige Europa, maar hij moest bakzeil halen. Tandeknarsend begaf hij zich in januari 1077 naar het pauselijke winterverblijf te Canossa en werd gedwongen, om gedurende drie dagen, blootsvoets, in een wollen boetekleed en met onbedekt hoofd, in de sneeuw te wachten totdat het de paus behaagde hem te vergeven. Tot op heden kennen de Duitser nog de uitdrukking “Niet naar Canossa”

* “Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste.” Dan. 7: 25

Het pausdom neemt titels aan die alleen God toebehoren, waarvan geen apostel of profeet ooit had durven dromen. Het, laat geknielde begroeting toe, wat zelf engelen niet aanvaarden.

Opb. 19: 10 De Paus laat zich de titel van “Heilige Vader” welgevallen, terwijl Jezus zegt het niet te doen. **Math. 23: 8, 9** Het pausdom zegt van zichzelf “wij nemen op deze aarde de plaats in van God Almachtig” (Encycl. Paus Leo XIII 20. 6.1894.)

* Hij zou “de heiligen des Allerhoogste ten gronde richten” vers 25

> Wie zijn die heiligen?

Het woord heilig wordt in de Bijbel gebruikt voor alles wat met God te maken heeft. Zo worden bijvoorbeeld alle voorwerpen in de tempel heilig genoemd. Omdat gelovigen, Gods kinderen zijn worden zij automatisch heiligen genoemd. Het gaat hier niet om prestaties of deugden maar om toewijding aan God. **Phil. 1: 1**

> De geschiedenis leert ons dat het pausdom een onderdrukkende macht was. Wij weten inderdaad dat niet slechts de Romeinen de christenen hebben vervolgd. Het is begrijpelijk dat de huidige katholieke voormannen de rol die Rome in de geloofsvervolgung heeft gespeeld proberen af te zwakken. Ontkennen doen zij niet.

> De New Catholic Encyclopedia bij voorbeeld geeft toe dat: “naar de huidige maatstaven gerekend, de Inquisitie, vooral zoals deze zich in Spanje ontwikkelde, beschouwd moet worden als een zwarte bladzijde in de geschiedenis van de kerk. Voorts spreekt men van 2000

doodvonnissen in de Nederlanden gedurende de Tachtigjarige Oorlog en van 3000 à 4000 omgebrachte Hugonoten tijdens de Bartholomeüsnacht van 23 augustus 1572.

Vervolgens zouden wij kunnen spreken over de vele slachtoffers bij de vervolgte Waldenzen, de Albigenzen, en andere.

> Wat de statistieken ook mogen uitwijzen, ze kunnen niets weergeven van het persoonlijke leed, zoals dat van de Engelsman John Brown van wie de voeten boven een vuur geroosterd werden voordat men hem op de brandstapel plaatste. De vraag rijst hoe christenen zo wreed konden zijn. Wij moeten beseffen dat een mensenleven in de middeleeuwen van betrekkelijk weinig waarde werd geacht. Een vader die een brood stal, voor zijn hongerig gezin werd zonder pardon opgehangen.

* “Hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen”. vers. 25

> Het gaat hier niet om wetten van een land, maar om een wet die onveranderlijk is omwille van de onveranderlijkheid van haar wetgever, namelijk: God de schepper van hemel en aarde. **Math. 5: 17, 18**

> Deze macht heeft ingegrepen in de “Tien geboden” door het tweede gebod te laten verdwijnen, het vierde gebod te veranderen, en het tiende gebod in twee te splitsen.

> Het tweede gebod verbiedt de verering van beelden, **Exo. 20: 4-6**

> Het vierde gebod vereist de viering van de zevende dag, de “sabbat” **Exo. 20: 8- 11**

In plaats van de zevende dag werd de eerste dag de zondag ingevoerd als dag van aanbidding. Jezus, en zijn apostelen hebben nooit de zondag gevierd. **Luc. 4:16; Hand. 13 42, 44**

> De allereerste zondagswet werd op 7 maart door keizer Constantijn uitgevaardigd. Hoewel deze monarch bekend staat als eerste christelijke keizer, was zijn wet van wereldlijke aard. De zondag was al populair, bij zijn heidense onderdanen vanwege de zonnecultus en klaarblijkelijk hoopte hij dat de vrije dag ook waardering zou oogsten bij de christenen. Op deze wijze zou een gemeenschappelijke vrije dag de eenheid in zijn rijk bevorderen.

> Zijn wet was niet in christelijke taal geformuleerd: “Laten de magistraten en de bevolking van de steden rusten, en de werkplaatsen dicht blijven op de eerbiedwaardige dag van de zon” Voor de boeren werd een uitzondering gemaakt, omdat een aantal taken op de boerderij nu eenmaal op het juiste moment moeten geschieden.

* De eerste godsdienstige zondagswet kwam voort uit de katholieke kerk en was aanzienlijk strenger dan de wet van Constantijn, want er werd geëist dat op zondag het agrarische werk stil gelegd diende te worden, zodat de mensen niet verhinderd werden om naar de kerk te gaan.

> Kardinaal Gibbons schrijft: “Gij moogt de Bijbel doorlezen van Genesis tot de Openbaring, nergens zult gij een woord over Zondagsheiliging aantreffen. De H. Schrift beveelt de heiliging van de Zaterdag, een dag die wij nooit heiligen” (Het geloof van onze vaders. blz. 107, Van Rossum, Utrecht, 1932)

*Het probleem is nog altijd actueel. In 1957 werd Peter Geiermanns “The converti’s Catechism of Catholic Doctrine uitgegeven, daarin staan ondermeer volgende vragen.

Vraag: Welke is de Sabbatdag?

Antw: zaterdag is de sabbatdag.

Vraag: waarom houden wij de zondag in plaats van de zaterdag?

Antw: We houden de zondag in plaats van de zaterdag omdat de katholieke kerk de viering van de zaterdag naar de zondag heeft verschoven.

> Volgorde van de wekelijkse dagen sinds het begin van de schepping:

1e dag: zondag, 2de dag: maandag, 3de dag: dinsdag, 4de dag: woensdag, 5de dag: donderdag, 6de dag: vrijdag, 7de dag: zaterdag

De laatste jaren wordt geprobeerd hierin verandering te brengen.

1^e dag: maandag

2de dag: dinsdag

3de dag: woensdag

4de dag: donderdag

5de dag: vrijdag

6de dag: zaterdag

7de dag: zondag

> De meeste christenen zijn daartegen omdat dit de aandacht afwendt van de oproep van God om zijn Sabbat te vieren op de zevende dag. **Exo. 20: 10**

* Zijn macht zou “ een tijd, tijden en een halve tijd duren.” vers 25

> Het wordt de kleine horen toegelaten zijn macht te gebruiken gedurende een “tijd, tijden en een halve tijd” Dit klinkt misschien wat ingewikkeld maar de betekenis is vrij eenvoudig.

Daniël 7 staat vol met symbolen; leeuw met vleugels, een dier met ijzeren tanden, een kleine horen: ook de tijdsprofetie is symbolisch. In de Bijbel stelt één profetische tijd, één jaar voor van 360 dagen, dit dag-jaar principe komt nog op verschillende andere plaatsen in de Bijbel voor **Ezech. 4: 6; Num. 14: 34**

> **Tijd:** is dus één jaar van 360 jaar-dagen

> **Tijden:** wijst gewoon op het meervoud of het tweevoud, dus 720 jaar-dagen

> **Een halve tijd:** is de helft van 360 en telt dus 180 jaar-dagen.

Samen geteld hebben wij hier te maken met $360 + 720 + 180 =$ een tijdsperiode van 1260 jaar.

> Het is betekenisvol dat deze tijdsperiode zeven maal wordt aangehaald in de Schrift onder drie verschillende tijdsymbolen.

- Tijd, tijden en een halve tijd. Dan. 7: 25; Dan 12: 7; Opb. 12: 14

- 1260 dagen **Opb. 12: 6, 14,**

- 42 maanden van 30 dagen = 1260 jaar-dagen. Opb. 11: 2 **Opb. 13:**

(In de profetie wordt de maand van 30 dagen en het jaar van 360 dagen bedoeld.)

* Deze kleine horen, het pauselijke systeem heeft met grote overmacht geregeerd gedurende 1260 jaar. Deze periode begon met het decreet van Justinianus en met de vernietiging van het rijk der Oostgoten in het jaar 538 na Chr. en eindigde in het jaar 1798, toen paus Pius VI door de Franse generaal Berthier in Rome gevangen genomen werd. Rome werd door Napoleon uitgeroepen tot een republiek. Door dit voorval, werd de kleine horen na 1260 jaren zijn absolute macht ontnomen. **Opb. 13: 3**

> Het is ook de macht met de langste tijdsperiode, zij blijft tot het einde der tijden bestaan, nog een duidelijk bewijs dus dat het niet om letterlijke dagen kan gaan.

> **Dan. 7: 26- 27** Na de uitleg over de activiteiten van de kleine horen geeft de profetie een beeld van een groot en definitief oordeel in de hemel, en het oprichten van het eeuwige Koninkrijk van God.

> **Dan. 7: 28** Daniël was zeer bewogen door wat hij gezien had, het liet hem niet meer los, hij bewaarde deze woorden in zijn hart.